

TILSKIPUN RÁÐSINS 2011/97/ESB

2013/EES/16/57

frá 5. desember 2011

um breytingu á tilskipun 1999/31/EB að því er varðar sértækar viðmiðanir vegna geymslu á kvikasilfursmálmi sem telst vera úrgangur (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1102/2008 frá 22. október 2008 um bann við útflutningi á kvikasilfursmálmi og tilteknum kvikasilfurssamböndum og -blöndum og um örugga geymslu á kvikasilfursmálmi ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 4. gr., og tilskipun ráðsins 1999/31/EB frá 26. apríl 1999 um urðun úrgangs ⁽²⁾, einkum 16. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1102/2008 er mælt fyrir um að þrátt fyrir a-lið 3. mgr. 5. gr. tilskipunar 1999/31/EB megi geyma kvikasilfursmálm, sem telst vera úrgangur, tímabundið í meira en eitt ár ef það er við viðeigandi aðstæður eða geyma hann varanlega á tilteknum tegundum urðunarstaða.
- 2) Geymsla kvikasilfursmálms, sem telst vera úrgangur, heyrir nú þegar undir löggjöf Sambandsins um úrgangsstjórnun.
- 3) Geymsla kvikasilfursmálms, sem telst vera úrgangur, í allt að eitt ár er háð kröfum um leyfisveitingu í samræmi við 23. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2008/98/EB frá 19. nóvember 2008 um úrgang ⁽³⁾.
- 4) Tilskipun 1999/31/EB og ákvörðun ráðsins 2003/33/EB frá 19. desember 2002 um að ákveða viðmiðanir og aðferðir við móttöku úrgangs á urðunarstöðum skv. 16. gr.

og II. viðauka við tilskipun 1999/31/EB ⁽⁴⁾ gilda um hverja þá aðstöðu sem er ætluð til að geyma kvikasilfursmálm í meira en eitt ár skv. 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1102/2008.

- 5) Af þessu leiðir einkum að hver sú aðstaða, sem er ætluð til að geyma kvikasilfursmálm í meira en eitt ár, þarf að fá leyfi skv. 7., 8. og 9. gr. tilskipunar 1999/31/EB og að slík aðstaða er háð þeim kröfum um eftirlit og vöktun, sem mælt er fyrir um í 12. gr. þeirrar tilskipunar, ásamt kröfum um öryggismat samkvæmt viðbæti A við ákvörðun 2003/33/EB ef um er að ræða geymslu neðanjarðar.
- 6) Að auki er slík aðstaða háð almennum ákvæðum um skráhald eins og mælt er fyrir um í tilskipun 2008/98/EB.
- 7) Að auki gilda ákvæði tilskipunar ráðsins 96/82/EB frá 9. desember 1996 um varnir gegn hættu á stórslysum af völdum hættulegra efna ⁽⁵⁾ um aðstöðu sem er ætluð til tímabundinnar geymslu ofanjarðar skv. 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1102/2008.
- 8) Kvikasilfursmálmur hefur þó tiltekna eiginleika sem þessi ákvæði ná ekki fyllilega yfir og því er þörf á viðbótarkröfum.
- 9) Þessar viðbótarkröfur skulu gerðar með hliðsjón af rannsóknastarfsemi varðandi örugga förgunarkosti, þ.m.t. storknun kvikasilfursmálms. Framfarir hafa orðið í þróun umhverfissvænna storknunaradferða en of snemmt er að taka afstöðu til þess hversu framkvæmanlegar þær eru í stórum stíl.
- 10) Þörf er á viðbótarmati á því hvernig kvikasilfursmálmur hegðar sér til langs tíma litið við geymslu neðanjarðar svo hægt sé að ákvarða skynsamlegar og þekkingarmiðaðar kröfur að því er varðar varanlega geymslu. Kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun skulu því

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 328, 10.12.2011, bls. 49. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 28/2013 frá 1. febrúar 2013 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins, bíður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 304, 14.11.2008, bls. 75.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 182, 16.7.1999 bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 312, 22.11.2008, bls. 3.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 11, 16.1.2003, bls. 27.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 10, 14.1.1997, bls. 13.

einskorðast við tímabundna geymslu og teljast viðeigandi og dæmigerðar fyrir bestu tiltæku aðferðir við örugga geymslu kvikasilfursmálms í allt að fimm ár.

- 11) Því ber að breyta tilskipun 1999/31/EB til samræmis við það.
- 12) Nefndin, sem um getur í 16. gr. tilskipunar 1999/31/EB, skilaði ekki inn neinu álitni. Því er rétt af ráðinu að samþykkja þessa tilskipun.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I., II. og III. viðauka við tilskipun 1999/31/EB er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnáslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 15. mars 2013. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 5. desember 2011.

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

W. PAWLAK

VIÐAUKI

Ákvæðum I., II. og III. viðauka við tilskipun 1999/31/EB er breytt sem hér segir:

1) Eftirfarandi liður bætist við I. viðauka:

„8. Tímabundin geymsla kvikasilfursmálms

Eftirfarandi kröfur skulu gilda að því er varðar tímabundna geymslu kvikasilfursmálms í meira en eitt ár:

- Kvikasilfursmálmur skal geymdur aðskilinn frá öðrum úrgangi.
- Ílát skulu geymd í söfnunarkerjum sem eru húðuð með tilskildum hætti þannig að þau séu laus við sprungur og glufur og ógegnræp fyrir kvikasilfursmálm og nógu stór fyrir það magn kvikasilfurs sem geymt er.
- Geymslusvæðið skal hafa tilbúna eða náttúrulega tálma, sem duga til að vernda umhverfið fyrir losun kvikasilfurs, og vera nógu stórt fyrir það magn kvikasilfurs sem geymt er.
- Gólfín á geymslusvæðinu skulu þakin með kvikasilfursþolnum þéttiefnum. Halli með safnþró skal vera til staðar.
- Á geymslusvæðinu skal vera brunavarnarkerfi.
- Geymslu skal hagað þannig að tryggt sé að auðveldlega megi endurheimta öll ílát.“

2) Eftirfarandi liður bætist við II. viðauka:

„6. Sértekur kröfur varðandi kvikasilfursmálm

Eftirfarandi kröfur skulu gilda að því er varðar tímabundna geymslu kvikasilfursmálms í meira en eitt ár:

A. Samsetning kvikasilfursins

Kvikasilfursmálmur skal vera í samræmi við eftirfarandi forskriftir:

- kvikasilfursinnihald skal vera meira en 99,9% miðað við þyngd,
- ekki mega vera í honum nein óhreinindi sem geta tært kolstál eða ryðfrítt stál (t.d. saltpéturssýrulausn, klóríðsaltslausnir).

B. Geymsla

Ílát sem eru notuð til að geyma kvikasilfursmálm skulu vera tæringar- og höggþolin. Þar af leiðandi skal forðast að beita málmusuðu. Ílátin skulu einkum vera í samræmi við eftirfarandi forskriftir:

- Efni íláta: kolstál (að lágmarki ASTM A36) eða ryðfrítt stál (AISI 304, 316L),
- ílát skulu vera gas- og vökvaþétt,
- ytri hlið ílátsins skal vera þolin gagnvart geymsluskilyrðunum,
- hönnunargerð ílátsins skal standast fallpröfun og lekapéttniprófun eins og lýst er í köflum 6.1.5.3. og 6.1.5.4. í tilmælum Sameinuðu þjóðanna um flutning á hættulegum farmi, Handbók um prófanir og viðmiðanir.

Mesta fyllingarhlutfall ílátsins skal vera 80% miðað við rúmmál til að tryggt sé að nægilegt tómarúm sé í því og að þensla vökvans við hátt hitastig leiði hvorki til þess að ílátið fari að leka né aflagist varanlega.

C. Verklagsreglur um móttöku

Einungis ílát sem hafa vottorð um að þau uppfylli þær kröfur sem eru settar fram í þessum þætti skulu hljóta samþykki.

Verklagsreglur um móttöku skulu samrýmast eftirfarandi:

- einungis skal samþykkja kvikasilfursmálm sem uppfyllir þær lágmarkssamþykktarviðmiðanir sem greint er frá hér að framan,

- ílát skulu tekin til sjónrænnar skoðunar áður en þau eru látin í geymslu. Ekki skal samþykkja ílát sem eru sködduð, lek eða tærð.
- á ílátum skal vera varanlegur stimpill (gerður með götun) þar sem fram kemur kenninúmer ílátsins, smíðaeftirfarandi þess, þyngd þess þegar það er tóm, tilvísun til framleiðandans og smíðadagsetning.
- á hverju íláti skal vera plata, sem er varanlega fest við viðkomandi ílát, þar sem fram kemur kenninúmer vottorðs þess.

D. Vottorð

Eftirfarandi upplýsingar skulu koma fram á vottorðinu sem kveðið er á um í undirþætti C:

- heiti og heimilisfang framleiðanda úrgangsins,
- heiti og heimilisfang þess sem ber ábyrgð á áfyllingunni,
- áfyllingarstaður og -dagur,
- magn kvikasilfursins,
- hreinleiki kvikasilfursins og lýsing á óhreinindunum, ef við á, ásamt skýrslu um greiningu,
- staðfesting á að ílátin hafi eingöngu verið notuð til að flytja/geyma kvikasilfur,
- kenninúmer ílátanna,
- hugsanlegar sérstakar athugasemdir.

Vottorð skulu gefin út af framleiðanda úrgangsins eða, sé það ekki hægt, af þeim sem ber ábyrgð á meðhöndlun hans.“

3) Eftirfarandi liður bætist við III. viðauka:

„6. Sérstakar kröfur varðandi kvikasilfursmálm

Eftirfarandi kröfur skulu gilda að því er varðar tímabundna geymslu kvikasilfursmálms í meira en eitt ár:

A. Kröfur um vöktun, eftirlit og neyðaraðgerðir

Setja skal upp kerfi fyrir samfellda vöktun kvikasilfurgufu, sem er nógu næmt til að greina a.m.k. 0,02 mg af kvikasilfri/m³, á geymslusvæðinu. Nenum skal komið fyrir við jörðu og í höfuðhæð. Kerfið skal gefa frá sér sjónræna og hljóðræna viðvörðun. Viðhaldi á kerfinu skal sinnt árlega.

Viðurkenndur aðili skal taka geymslusvæðið og ílátin til sjónrænnar skoðunar a.m.k. einu sinni í mánuði. Ef vart verður við leka skal rekstraraðili tafarlaust grípa til allra nauðsynlegra aðgerða til að koma í veg fyrir alla losun kvikasilfurs út í umhverfið og gera geymslu kvikasilfursins örugga á nýjan leik. Allur leki telst hafa veruleg skaðleg umhverfisáhrif eins og um getur í b-lið 12. gr.

Neyðaráætlanir og fullnægjandi hlífðarbúnaður til að meðhöndla kvikasilfursmálm skulu vera til taks á staðnum.

B. Skráahald

Öll skjöl sem innihalda þær upplýsingar sem um getur í 6. þætti II. viðauka og í A-lið þessa þáttar, þ.m.t. vottorðið sem fylgir ílátinu, auk skráa sem varða birgðaminnkun og afgreiðslu kvikasilfursmálmsins eftir tímabundna geymslu hans, sem og ákvörðunarstað hans og fyrirhugaða meðferð, skulu varðveitt í a.m.k. 3 ár eftir að geymslu er hætt.“